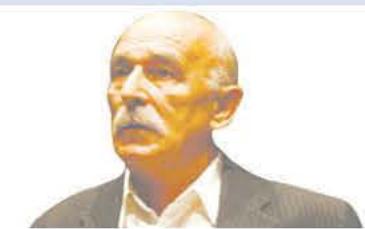

“Είναι σκληρό η Ξενιτιά, αλλά πιο σκληρό να ζεις σ' ένα διεφθαρμένο κράτος”

Ο ΗΘΟΠΟΙΟΣ ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΙΛΑ ΓΙΑ «ΤΟ ΣΥΝΑΞΑΡΙ ΤΟΥ ΑΝΔΡΕΑ ΚΟΡΔΟΠΑΤΗ»

ΤΗΣ ΑΝΤΩΝΙΑΣ ΚΟΥΤΣΑΚΗ

Οι περιπέτειες του Ανδρέα Κορδοπάτη στην Ξενιτιά είναι περιπέτειες που όχι μόνο νιώθουμε ότι μπορεί να τις περάσει ο καθένας μας ανά πάσα στιγμή, αλλά που καθημερινά βλέπουμε γύρω μας να τις βιώνουν άνθρωποι από διάφορες φυλές. Μια ιστορία που αν και μας γυρίζει στο 1903, είναι δραματικά επίκαιρη και στις μέρες μας. «Το Συναξάρι του Ανδρέα Κορδοπάτη» του Θανάση Βαλτινού παρουσίσει στην Κρήτη φέτος το καλοκαίρι ο γνωστός ηθοποιός και σκηνοθέτης Αντώνης Αντωνίου.

Σε μια καθηλωτική ερμηνεία που απέσπασε και διάκριση στα θεατρικά Βραβεία Κοινού, ο Αντώνης Αντωνίου μιλά για τη μετανάστευση του 1900 των ανθρώπων που φύγανε για την Αμερική, κυρίως, φάχνοντας να βρούνε λύσεις στο πρόβλημα της επιβίωσης και της ύπαρξής τους... Ένας σπαρακτικός μονόλογος που διανθίζεται κάτιου κάτιου από τη χαρακτηριστική ντοπιολαλία και την ελληνοαμερικανική αργκό των αρχών του περασμένου αιώνα.

Άλλωστε το έργο γράφτηκε το 1963, τότε που ένα καινούργιο ρεύμα μετανάστευσης ξεκίνησε πάλι...

Σε μια ταραγμένη Ελλάδα - πόλεμος του 1897- που βρίσκεται στα πρόθυρα της χρεοκοπίας, ο Ξενιτεμός στην “γη της επαγγελίας”, την Αμερική, ήταν ένα όνειρο που κυνηγούσαν όλοι με κάθε θυσία.

Στο έργο του Θανάση Βαλτινού ξετυλίγεται η αληθινή ιστορία του Ανδρέα Κορδοπάτη, ο οποίος το 1903 ξεκίνησε από το χωριό Δάρα Μαντινείας για να καταλήξει παράνομος και κυνηγμένος μετανάστης στην Αμερική, ακολουθώντας τους χιλιάδες μετανάστες από όλη την Ελλάδα και κυρίως από την Πελοπόννησο.

Οι περιπέτειες του Ανδρέα Κορδοπάτη - τονίζει ο καλός ηθοποιός, ο οποίος και σκηνοθετεί την παράσταση - “στην Ξενιτιά είναι περιπέτειες που όχι μόνο νιώθουμε ότι μπορεί να τις περάσει ο καθένας μας ανά πάσα στιγμή, αλλά που καθημερινά βλέπουμε γύρω μας να τις βιώνουν άνθρωποι από διάφορες φυλές. Ήσως βλέποντας αυτό το έργο κατανοήσουμε κάποια πράγματα και τα δούμε διαφορετικά”.

Το έργο ντύνει η εξαίσια μουσική της Euavthias Ρεμπούτσικα.

-Η ιστορία του Ανδρέα Κορδοπάτη αν και μας γυρίζει στο 1903 είναι θα ‘λεγε κανείς τραγικά επίκαιρη. Μιλήστε μας για τον πόρω που “βγαίνει” από ομώνυμη νουβέλα του Θανάση Βαλτινού.

«Νομίζω ότι ο κυριότερος λόγος που διάλεξα το έργο του Θανάση Βαλτινού είναι η εκτιλητική του επικαιρότητα. Η λέξη “μετανάστης” γράφεται μα σαν σύν-

θημα στους τοίχους. Οι περιπέτειες του Ανδρέα Κορδοπάτη στην Ξενιτιά είναι περιπέτειες που όχι μόνο νιώθουμε ότι μπορεί να τις περάσει ο καθένας μας ανά πάσα στιγμή, αλλά που καθημερινά βλέπουμε γύρω μας να τις βιώνουν άνθρωποι από διάφορες φυλές. Ήσως βλέποντας αυτό το έργο κατανοήσουμε κάποια πράγματα και τα δούμε διαφορετικά”.

-Ποιες είναι οι αναλογίες με τη σημερινή εποχή;
«Σ' όλες τις εποχές, οι μετανάστες περνάνε δύσκολες στιγμές, αλλά τις περισσότερες φορές ξενιτεύονται αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον. Σίγουρα οι συνθήκες είναι δύσκολες, αλλά είναι καλύτερες σε σχέση με τον τόπο από τον οποίο προέρχονται.”

-Στις μέρες μας το πο σημαντικό κομμάτι της ελληνικής κοινωνίας, οι νέοι, παίρνουν το δρόμο της Ξενιτιάς. Πώς κρίνετε αυτή την “αιμορραγία”;
«Για τα νέα παιδιά είναι καλό που φεύγουν, πάνε σε κοινωνίες αξιοκρατικές που μπορούν να αναγνωρίσουν τις όποιες αξίες τους. Σίγουρα είναι σκληρή η Ξενιτιά,

παράσταση. Πόσο δύσκολα είναι αυτά τα δύο εγχειρήματα μαζί;

«Όταν αυτό που κάνεις σ' ευχαριστεί, όλες οι δύσκολίες ξεπερνιόνται. Ως ηθοποιός φέρομαι καλύτερα στο σκηνοθέτη και ως σκηνοθέτης καλύτερα στον ηθοποιό.»

ΠΟΣ ΕΙΝΑΙ ΝΑ ΖΕΙΣ ΣΤΗ ΞΕΝΙΤΙΑ;
Πρόκειται να ακολουθήσετε το δρόμο της Ξενιτιάς και αναρωτιέστε πως είναι; Ας δούμε εδώ μία γεύση από κάποιον που ξεκίνησε να τη ζει... Πλέον στην καθημερινότητά μας όλα πρέπει να τα περιμένουμε, όπως και την Ξενιτιά: κάθε αύριο είναι ξεχωριστό και πολλές φορές δυσάρεστο. Αν πρόκειται να ακολουθήσεις τον δρόμο της Ξενιτιάς, δε γνωρίζεις τι θα σε ξημερώσει, ειδικά στο σήμερα που ζούμε.

Πόσο κρίμα είναι παιδιά της πλικίας 20-25 να φεύγουν από την Ελλάδα - να ξενιτεύονται. Ναι, να φεύγουν για να βρουν κάτι καλύτερο σε μια χωρά που δεν είναι πατρίδα σου, σε μια πόλη που δε μπορείς να τη νιώσεις δική σου, σε ένα σπίτι που δεν θα γνωρίζεις το γείτονα να του πεις μια «ωραία καλημέρα». Φεύγεις και αφήνεις πίσω αναμνήσεις, δύορφες στιγμές, έστω και δυσάρεστες. Αυτό είναι η Ξενιτιά.

Είναι δύσκολα να μένεις έξω, σε ένα κόσμο που δε σε καταλαβαίνει που βλέπει ότι είσαι Έλληνας και το πρώτο που θα σου ρωτήσει είναι «δε ντρέπεσαι να είσαι από την Ελλάδα» και να συνεχίζει να σε υποτιμά όσο μπορεί περισσότερο και με το χειρότερο τρόπο.

Να σε αντικρίζουν με μισό μάτι και εσύ να μην έχεις κανέναν να πεις αυτό που νιώθεις, είσαι μονός.

Πολλά άτομα όμως είναι και τυχερά που έχουν έστω ένα άτομο μαζί τους και ανταλλάζουν δυο κουβέντες, αλλά έχουν και την οικογένεια τους που είχαν μεταναστεύσει το 1969 και δεν γύρισαν ποτέ πίσω, αλλά και πάλι η συνήθεια είναι συνήθεια και δύσκολα την αλλάζεις.

Όταν ξενιτεύετε στον ξένο εκείνο τόπο, σκέπτεσαι να φύγεις ή να μείνεις, δεν ξέρεις τι να κάνεις, η καρδιά σου μπορεί να έχει πολλές επιλογές αλλά το μιαλό μία, να μείνεις γιατί δε γνωρίζεις τι θα κάνεις αν γυρίσεις στην πατρίδα.

Και τότε λες στην καρδιά σου «να γυρίσω, μα τι θα κάνω σε μια χώρα δίχως αύριο;»

Είναι σκληρό να ζεις στην Ξενιτιά, να είσαι ξενιτεμένος. Να φεύγεις χωρίς τη θέληση σου. Ναι σε αναγκάζουν οι καταστάσεις στην οποία βρίσκεται αυτή τη στιγμή η πατρίδα μας, Ελλάδα. Μια Ελλάδα δίχως μέλλον, χωρίς άνειρα για τα παιδιά. Κρίμα.

ΣΕ ΜΙΑ ΚΑΘΗΛΩΤΙΚΗ ΕΡΜΗΝΕΙΑ ΠΟΥ ΑΠΕΣΠΑΣΕ ΚΑΙ ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΣΤΑ ΘΕΑΤΡΙΚΑ ΒΡΑΒΕΙΑ ΚΟΙΝΟΥ, Ο ΑΝΤΩΝΗΣ ΑΝΤΩΝΙΟΥ ΜΙΛΑ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΤΑΝΑΣΤΕΥΣΗ ΤΟΥ 1900 ΤΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ ΠΟΥ ΦΥΓΑΝΕ ΓΙΑ ΤΗΝ ΑΜΕΡΙΚΗ, ΚΥΡΙΩΣ, ΨΑΧΝΟΝΤΑΣ ΝΑ ΒΡΟΥΝΕ ΛΥΣΕΙΣ ΣΤΟ ΠΡΟΒΛΗΜΑ ΤΗΣ ΕΠΙΒΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ ΤΟΥΣ... ΕΝΑΣ ΣΠΑΡΑΚΤΙΚΟΣ ΜΟΝΟΛΟΓΟΣ ΠΟΥ ΔΙΑΝΟΙΖΕΤΑΙ ΚΑΠΟΥ ΚΑΠΟΥ ΑΠΟ ΤΗ ΧΑΡΑΚΤΗΡΙΣΤΙΚΗ ΝΤΟΠΙΟΛΑΛΙΑ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΑΡΓΚΟ ΤΩΝ ΑΡΧΩΝ ΤΟΥ ΠΕΡΑΣΜΕΝΟΥ ΑΙΩΝΑ.

αλλά πο σκληρό είναι να ζεις σε ένα διεφθαρμένο και αναξιοκρατικό κράτος..»

-Τι μας κρατά τουλάχιστον έως τώρα στο να μην αντιδράμε, να μην αντιστεκόμαστε;

«Σίγουρα αντιδρούμε, το κατά πόσον αλλάζουν τα πράγματα είναι άλλο θέμα..»

-Έχουν βγει κάποια καλά κατά τη γνώμη σας από την κρίση;

«Σε κάθε εκδήλωση της ζωής υπάρχουν θετικά και αρνητικά..»

-Είστε μόνος επί σκηνής ενώ έχετε σκηνοθετήσει την